

DECIZIA nr. 47 din 2012

privind soluționarea contestației formulate de

Î.I. XY,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr...../2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală – Persoane fizice 2, prin adresa nr./2012, asupra contestației formulate de **Î.I. FEKETE XY – RO**, cu sediul în Comuna, Sat, Nr., Județul Harghita.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr./2011 întocmită pe baza raportului de inspecție fiscală nr./2011, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală – Persoane Fizice 2, obiectul contestației fiind suma de lei taxa pe valoarea adăugată neacceptată la deducere și accesoriile aferente.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.209 (1) și art.207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr.513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Î.I. XY, prin contestația depusă la Activitatea de Inspecție Fiscală, înregistrată sub nr./2012, solicită anularea actelor contestate, invocând următoarele motive:

Contestatarul exprimă dezacordul cu privire la modul de stabilire din partea inspectorilor fiscali a TVA și a bazei impozabile neacceptate la deducere conform anexei nr.6 la raportul de inspecție fiscală. În această situație (anexa nr.6) pe lângă piesele de schimb auto, uleiuri și anvelope utilizate pentru repararea autoturismului aflat în exploatarea Î.I. XY, figurează și piese de schimb auto, care au fost achiziționate ca marfă și care au fost revândute pe bază de factură. TVA colectată aferentă acestor facturi a fost declarată la fisc în baza deconturilor de TVA. Situația pieselor de schimb comercializate ca marfă precum și a deconturilor de TVA este prezentat în tabelul anexat la contestație.

Contestatarul consideră, că includerea acestor piese în categoria așa ziselor “cheltuieli ale căror TVA nu a fost admisă la deducere” este nejustificată. Din această cauză solicită recalcularea obligațiilor fiscale stabilite suplimentar în baza Deciziei de impunere nr. /2011, respectiv reducerea sumei TVA cu lei și în mod corespunzător a dobânzilor și a penalităților de întârziere aferente.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. /2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. /2011, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală - Persoane Fizice, au constatat următoarele:

La Î.I.XY, în urma verificării act cu act a documentelor justificative care au stat la baza întocmirii Jurnalului de cumpărări s-a constatat că în perioada verificată 01.10.2007-31.03.2011, contribuabilul a dedus TVA pe bază de facturi fiscale pentru reparații auto, piese de schimb auto, uleiuri, anvelope în valoare de lei (..... lei baza impozabilă) fără să dețină documente justificative anexate la facturi (deviz de lucru) care să ateste că aceste reparații și piese auto au fost folosite pentru autoturismele aflate în exploatarea Î.I.XY, prin contracte de închiriere.

În aceste condiții, în baza art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, TVA aferentă acestor cheltuieli nu s-a admis la deducere, ca nefiind aferentă achizițiilor destinate operațiunilor taxabile.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de întreprinderea individuală, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatar și organele de inspecție fiscală, se reține:

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă organele fiscale în mod legal nu au acceptat la deducere taxa pe valoarea adăugată aferentă unor achiziții de bunuri, în condițiile în care Î.I. XY prin argumentele aduse nu demonstrează o altă situație de fapt decât cea stabilită de organul de control.

În fapt, Î.I. XY în perioada verificată 01.10.2007 – 31.03.2011 a avut ca activitate de bază comercializarea pieselor și accesoriilor auto. Din registrul jurnal încasări și plăți condus de contribuabil rezultă plățile cu cheltuielile pentru marfă și separat pentru alte cheltuieli. Organele de inspecție fiscală au constatat, că o parte din diferite piese de schimb auto, respectiv în valoare de lei au fost trecute ca alte cheltuieli decât pentru marfă, deducând TVA în sumă totală de lei, fără să dețină documente justificative

anexate la facturi(deviz de lucru, etc.) care să ateste că aceste piese auto au fost folosite pentru autoturismele aflate în exploatarea contribuabilului prin contracte de închiriere. Suma contestată de contribuabil reprezintă o parte din suma susmenționată.

Contribuabilul prin contestația introdusă precizează, că între cazurile neacceptate la deducere a TVA de organele de inspecție fiscală figurează și piese de schimb auto, care au fost achiziționate ca marfă și care au fost revândute pe bază de factură, TVA colectată aferentă acestor facturi a fost declarată la fisc în baza deconturilor de TVA, anexând o situație la contestație, conform căreia TVA deductibil este de lei.

În drept, art. 145 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevede *“Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:*

a) operațiuni taxabile;...[...]”

iar condiții de exercitare a dreptului de deducere sunt reglementate de art.146 alin.(1) cu următorul cuprins:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Având în vedere prevederile legale sus menționate, se reține ca taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor/serviciilor care au fost livrate/ prestate sau urmează să fie livrate/prestate este deductibilă în situația în care bunurile sau serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile sau au legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală nr./2011, se reține că contestatarul nu a prezentat dovezi documentare din care să rezulte că bunurile după care s-a dedus TVA să reprezinte mărfuri cuprinse în facturile de vânzare sunt identice cu piesele neacceptate la deducere de organul de inspecție fiscală. În centralizatorul privind notele de recepții întocmite de contribuabil nu se regăsesc valorile de cumpărare ale pieselor de schimb pe care contestatarul consideră că sunt “mărfuri”.Deasemenea contribuabilul nu a prezentat aceste note de recepții precum nici acte contabile de unde să rezulte că într-adevăr acestea au fost recepționate ca mărfuri.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici situația depusă cu contestație pentru justificarea mărfii, având în vedere că

conform acestei situații unele “mărfuri” au fost vândute înainte de data recepției. Exemplu din situația prezentată de contestatar:

-poz.1 marfa a fost recepționată la data de 01.04.2010 și vândută la data de 26.03.2010

-poz. 7 marfa a fost recepționată la data de 29.09.2010 și vândută la data de 28.09.2010

-poz.11 marfa a fost recepționată la data de 09.12.2010 și vândută la data de 22.10.2010.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile legale incidente în speță, se reține că contestația formulată de Î.I. este neîntemeiată, prin argumentele aduse nu demonstrează o altă situație de fapt decât cea stabilită de organul de control, acestea rămân la nivelul unor afirmații, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și accesoriile aferente.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de Î.I. XY împotriva Deciziei de impunere nr./2011 emisă de Activitatea de Inspekție Fiscală pentru suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, împreună cu accesoriile aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Harghita, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

SEF BIROU CONTESTAȚII,